

ACC. N:R M. 9881:1-3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Axel Fors
Härad: M. Asbo Adress: Bot 17, Sk. Fagerhult
Socken: Fagerhult Berättat av: Nilla Andersson
Uppteckningsår: 1945 Född år ..... i Finja

Vandvare nekades lovi hos godsägare, - gårdens
 brann ner. s. 1-3.

7)

ACC. NR. M. 9881 /.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var en nyårsafton med mycken snö. Det var stjär-
neklart och mycket kallt. Snön höjdes med sitt knirre,
knarr. En vandringsman kommer vägen fram och ser
ljusen tända från fönstren i gården som han nåt-
hos emot. Femma vid gården stannar han, kastar snö
av sig, kliver så fram på förstugbron och knocker
på dörren. En bark röst hörs inifrån huset så
sägande: Kom f-n, är det som vägar störa mig?
Fem i huset går och öppnar dörren! God afton. Det är
väl inte möjligt att få logi för natten? Fem släpper
in honom till godsägaren som varmt och välmående
sätter framskande sina rökstämper i blotta skjort-
ärmarna. Ses upp och ryttar: Packa dig genast iväg
och kom inte och stör mig. Då höll vandraren mot
godsägaren sägande: Innan klockan 12 skall du vara
lika hussill som jag nu är. Och kviisa slog gods-
ägaren upp hämskutt sägande: Då skall det ske fort.
Gå nu är klockan 10. Härefter avlägsnade sig

2)

ACC. NR M. 9881:2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vandaren ut i den kalla och stjärklara natten och vandrar så vägen fram, och får så se ett litet ljus mellan träden bort på vägen skymta fram, varför han påskyndar sina steg och framme vid det stilla vorefin kan sig detta ljus och är detta en liten stuga. Han knuckar på och blir insläppt här varefter han frågar om han får bli här för natten: Ja, det kan han väl få om han vill hålla tillgodo med som vi kan det. Det var en fattig änka med många barn! Han får dela den mat de kan åt bjuda på. Och rätt vad det är de de sätter till bords och änkans mot förskhet och ser att det brinner borta i herrgårdens, och hon tager sin skof, och gör sig redo att gå dit bort. Vandaren säger så till henne: Du skall du gå? Stanna du hemma ty de komma snart hit med dem. Och om en stund händer så rösten där utanför, och mycket riktigt där kom folk bärande med godsägaren och hans fru. Dörren öppnas och de komma

3)

ACC. N:R M. 9881:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

så in med dem. De är illa brända. Och då
godsägaren för se vandraen här säger han: Mord-
brännare! Häjpa svare vandraen: Jag är ingen
mordbrännare, utan det är dina egna synder
som har satt eld och ingen annan, du skall inte
vara så kiel och slamskärtig ty det gör inte väl.
Godsägaren och hans fru blevo från den dagen, och
stunder som helt andra människor och gjorde allt
för de fattiga i bygden. Saken och hennes barn som
haldades väskilt och ledo från den stunden
aldrig någon nöd. Vandraen hade fullgjort
sin gänning till det bästa.

Om berättelse brukade alltid min mor
berätta för mig som liten, vid jul och nyår,
och jag satt lytt och hörde på medan hon
berättade. Berättelsen är mycket gammal.

Åsel Fors.